

Bemærkninger til forslaget

De nuværende regler for ministres eftervederlag, pension m.v. følger i princippet den tankegang, der ligger i tjenestemandssystemet. Hvervet som minister sidestilles derved med en stilling som tjenestemand. Når en minister fratræder, bliver den pågældende derfor betragtet som en tjenestemand, der må forlade en tjenestemandstilling, der bliver nedlagt, med ret til ventepenge, pension m.v.

Sådan var reglerne tidligere stort set også gældende for borgmestre, amtsborgmestre m.fl. indtil bekendtgørelse nr. 1169 af 23. december 1993.

Det er SF's opfattelse, at reglerne for borgmestre, amtsborgmestre m.fl. også bør gælde for ministre. Det er helt urimeligt, at afskedigede ministre har ordninger med hensyn til ventepenge, pension m.v., som om der var tale om tjenestemænd, der afskediges, fordi deres stillinger nedlægges.

Der tales i øjeblikket meget om, at der er en stigende afstand mellem vælgerne og politikerne. De nuværende regler for ministres ventepenge, pension m.v. bidrager efter SF's opfattelse i høj grad til, at denne afstand øges.

Efter SF's opfattelse er der al mulig grund til forargelse, når en minister efter en funktionstid på f.eks. få uger er berettiget til ventepenge i 2 år, og når en minister efter en funktionstid på mindst 1 år er berettiget til pension hele livet igennem. Dette også selv om vedkommende fortsat er fuldt arbejdsdygtig og måske endda kun er først i 30'erne. Det betyder, at en minister, som måske endda kun er i 30'erne, efter få års funktionstid kan oppebære en ministerpension, der er højere end almindelig folkepension.